

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petik-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnistvo je v Ljubljani v Frana Kolmana hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Kandidati za volitev v trgovsko in obrtno zbornico kranjsko so:

Za trgovski razred:

Gospod **Alfred Ledenk**, trgovec in mestni odbornik.

Gospod **Jan. Knez**, mlajši, trgovec in posestnik.

Gospod **Josip Lozar**, trgovec.

Gospod **Fran Kolman**, trgovec, hišni posestnik in mestni odbornik.

Gospod **Vaso Petrič**, trgovec, hišni posestnik in mestni odbornik.

Za obrtni razred:

Gospod **Jan. N. Horak**, rokovičar, hišni posestnik in mestni odbornik.

Gospod **Miha Pakič**, trgovec, hišni posestnik in mestni odbornik.

V Ljubljani 16. februvarja 1884.

Narodni centralni volilni odbor.

Vabilo na naročbo.

Z novim letom je naš list začel izhajati v večji obliki. Uredništvo je skrbelo za raznovrstno gradivo v člankih in listkih, kakor za dopise iz vseh slovenskih krajev, da zadostuje željam čitateljev. Nadejamo se, da slovensko občinstvo priznava napredek, da pa ob enem ne pozabi, s kolikimi težavami se ima boriti slovenski dnevnik, kateri mora plačevati v državno blagajnico za kolek in poštino jako velike zneske na leto, in tudi telegramov ne dobiva brezplačno.

Upravni odbor „Narodne Tiskarne“, dasi je „Slovenski Narod“ večji v formatu in obilnejši v tvarini, listu ni povečal naročnine, ker si je vedno svest glavne naloge „Narodne Tiskarne“, ohraniti Slovincem nezavisni vseslovenski dnevnik in ker je preverjen, da je, kakor vsacemu narodu, tudi Slovincem treba glasila, v katerem odmeva javno mnenje, ne da bi se moralo zatajevati ali zakrivati, iz katerih koli razlogov.

Uredništvo bode tudi v prihodnje skrbelo, da ustreza vsem opravičenim zahtevam čitateljev. Upravni odbor pa se do vseh Slovincem, katerim je mar za nezavisni slovenski organ, obrača s prošnjo, da ga, kakor dosle, tudi z naprej podpirajo z obilno naročnino in da skrbé za razširjanje lista v vseh narodnih krogih. Ako se število naročnikov le še nekoliko pomnoži, bode mogoče dajati večkratnih prilog.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Za vse leto 13 gld. — kr.
„ pol leta 6 „ 50 „

„ četrt leta 3 gld. 30 kr.
„ jeden mesec 1 „ 10 „
Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.

S pošiljanjem po pošti velja:

Za vse leto 15 gld. — kr.
„ pol leta 8 „ — „
„ četrt leta 4 „ — „
„ jeden mesec 1 „ 40 „

Novi naročniki dobé začetek romana „Knez Serebrjani“, kolikor ga bode do konca februvarja izšlo, brezplačno.

Upravni odbor „Narodne Tiskarne“.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 25. februvarja.

V soboto je komisija gospodske zbornice za pretresovanje izjemnih naredeb imela sejo, katere so se udeležili tudi ministerski predsednik grof Taaffe, pravosodni minister baron Prazak, policijski predsednik Krizica, njega namestnik Weiss in ministerski svetnik dr. vitez Krall. Posvetovanje je trajalo štiri ure, ministri in vladni zastopniki dali so potrebna pojasnila. Komisija je sklenila zbornici priporočati, da pritrdi izjemnim naredbam.

Dr. pl. Smeykal bil je konci prošlega tedna na Dunaji, dogovarjal se z nemško-češkimi državnimi poslanci o administrativni delitvi Češke, kako bi se ta stvar spravila pred državni zbor. Zdaj se je pa Schmeykal vrnil v Prago, da se tam dogovori z nemškimi zaupniki možmi in jim sporoči uspeh svojega potovanja na Dunaj. V kratkem se pa Schmeykal zopet vrne na Dunaj, da bo nadaljeval dogovarjanja v tej zadevi.

Opozicija v ogerske zbornici poslancev je sklenila s onimi opozicijskimi magnati, kateri so napravili Tiszi poraz v gospodski zbornici, zvezo za bodoče volitve. Ta združena opozicija bode pri volitvah na vse kriplje delala proti vladi in jej tudi ne bo manjkalo denarja, ki je jako važen faktor pri vsakih volitvah na Ogerskem. — Jako je razdražilo ogerske konservativce, da je naslednikom grofa Cziraky-ja imenovan protestant baron Nikolaj Vay.

Vnanje države.

V Rusiji mislijo osnovati posebno trgovsko ministerstvo. Za bodočega trgovskega ministra imenuje se bivši finančni minister Abaza, pa tudi grof Ignatijev. Poslednji pa nema mnogo upanja, zlasti zdaj ne, ko se je Rusija nekoliko bolj naslonila na zapad, kajti znano je, da Ignatijev pri Nemcih ni persona grata. — „N. Fr. Pr.“ sodi, da Rusija se zato tako laska Nemčiji, ker vidi v knezu Bismarku dobrega zaščitnika avtokratičnega principa. Nemški kancelar je namreč po vsej Evropi pouzdignil in utrdil monarhično načelo in veljavo proti vsem liberalnim prizadevanjem. Bismarck dobro razume, kako krajšati pravice narodnemu mnenju, zato Rusija pri njem išče sveta, kako zatrete težnje naroda, ki hoče uplivati na državne zadeve. Ravno zdaj se v Rusiji govori o nekem vrhovnem совету, bojarskeje kamori itd. Ali ne spominja to nekako na pruski kulturni svet. Sodi se, da je Bismarck nasvetoval ustanoviti razne take sovete, kateri bodo potem drug drugega uničevali. Se ve, da bi njih naloga bila samo odgovarjati, kadar bi bili vprašani in njih člani bi se imenovali. Koliko je v tem resnice, se še ne ve, prav verjetno ni, da bi za take stvari Rusija iskala sveta v Berlinu, ki se tičejo samo notranjih zadev, a karakteristično je, da najhujši privrženec absolutizma, Katkov, se tako navdušuje za nemško-rusko zvezo.

Rusko pravosodno ministerstvo se bavi sedaj z uvedbo raznih prememb v osobiji in organizaciji sodišč. Nova reforma se bode raztezala zlasti

LISTEK.

Knez Serebrjani.

(Ruski spisal grof A. K. Tolstoj, poslovenil I. P.)

VI. Poglavje.

Vsprejem.

(Dalje.)

Morozov pokazal je na svoje dolge lase.

— Vidim, bojar, vidim, pa svojim očem ne morem verjeti! Prišel si pri carji v nemilost! Zakaj? odpusti mi to neskomno vprašanje.

Morozov je vzdihnil.

— Zato, ker se držim starega običaja, varujem bojarsko čast, ter se ne uklanjam novim ljudem!

Pri teh besedah se mu je zmračil obraz, in njegove oči zadobile so ljut izraz.

Dopovedal mu je, kako se je sprl z Godunovom, in bitko se je pritoževal čez krivičnega carja.

— Mnogo, knez, jako mnogo se je predrugačilo, od kar je ustanovljena opričina v Rusiji!

— Kaj pa je opričina, bojar? Srečal sem opričnike, a jaz tega ne razumem!

— Morali smo že s čim razjeziti Boga, Nikita Romanovič! — da je on omračil carju oči! Ko so obdoličili obrekovalci Silvestra in Aleševa izdaje, ter ju je pregnal car od sebe, bili so naši lepi dnevi pri kraji! Začel je nas sumničiti Ivan Vasiljevič, nas svoje verne slugе! Začel je nas dolžiti izdaje, kar še človeku na misel ne pride. In novi ljudje so se razveselili, da se jim je ponudila prilika črniti bojarje, ta jih črni iz sovraštva, oni, da bi prišel sam v milost, on pa vse posluša. Ako kdo koga sovraži, izmisli se, da je njegov sovražnik govoril proti carju, ter da ščuva hana ali kralja. In ti hudobneži se ne boje kazni božje, krivo prise-gajo, in po pismih trosijo laži! Mnogo nedolžnih ljudij odpeljanih je v ječo, Nikita Romanovič, in trpinčenih na natezovalnicah. Kdor je hotel, nabuj-skal je vladarja na koga. Prej je bila navada, da je moral spričati s pričami ali z drugimi dokazili, kdor je koga ovadil; a zdaj te primejo in trpinčijo, če je kdo kaj zamislil o tebi, naj se njegove besede še tako malo ujemaajo! Nastopili so strašni časi! Tako strašnega carja še nismo imeli! Za trpinčenjem prišle so smrtnе kazo. In koga so usmrtili! . . . Pa ti, knez, si gotovo že slišal?

— Nič nesem slišal, bojar. Vesti ne pridejo

hitro do Litve. Sicer se mi pa to ne zdi nič čudnega. Car ima pravico kaznovati svoje sovražnike.

— Kdo ima kaj proti temu, knez? Zato je on car, da kaznuje in pomilostuje. Samo to je hudo, da neso bili usmrteni sovražniki, ampak verui slugе njegovi: okolnični Adašev (Aleksejev brat) in njegov mladoletni sin, trije Satini, Ivan Šiškin z ženo in otroki, pa še mnogo drugih nedolžnih.

Nevolja prikazala se je na obrazu Serebrjanemu.

— Bojar, tedaj ni kriv car, a obrekovalci!

— Oh, knez! Bridko je govoriti, strašno je misliti! Na samo prigovarjanje obrekovalcev, začel je car prolivati nedolžno kri. Tako je Basmanov, višji carski točaj, šel tožit kneza Obolenskega-Ovčina radi neke besede. Kaj je naredil car? Pri obedu mu je z lastno roko zasadil meč v srce!

— Bojar! — zakričal je Serebrjani, skočivši s svojega mesta, — ko bi mi bil to povedal kdo drugi, nazval bi ga obrekovalca! Pobil bi ga z lastno roko!

— Nikita Romanovič, jaz sem prestar, da bi koga obrekoval. Pa še vladarja svojega!

— Oprosti bojar. Kaj čem misliti o takej premeni! Ali so prekačili carja?

na one kraje, v katerih se sodnije neso reformirale pod vladno pokojnega carja Aleksandra II. Ta reforma ima namen zjednačiti pravosodje v vsej Rusiji. Porotne sodbe se pa ne bodo uvele v vseh gubernijah, ker krajne razmere povsod tega ne dopuščajo, zlasti v mnogih krajih ni dosti izobraženih mož, ki bi bili sposobni za porotnike. — Vojno ministerstvo se pa sedaj bavi s tem, kako bi se dalo zmanjšati pisarjenje pri armadi, kajti vojska potrebuje dobrih častnikov, ne pa pisarniških birokratov. — Vojaščina na pruske meji je že neki dobila ukaz umakniti se bolj v središče Rusije. Najprej odide konjica, katera je tudi pravo breme prebivalstvu v tem kraju. Poljsko in Litavsko se bode zjedini v vojaškem oziru, v vrhovni vojaški poveljnik bode general Gurko, v političnem oziru bosti pa še razdeljeni, in civilni gouverneur litavski bode Kohanov, poljski pa Apuhtin. Ako je poslednje resnica, ruska vlada še nikakor ne misli na sporazumljenje s Poljaki. — Naslednik barona Mohrenheima, ruskega poslanika v Londonu, bode kamornik pl. Staal. Na mesto v Stockholm prestavljenega poslanika Šiškina pride prejšnji poslanik v Pekingu Bjučov za poslanika v Atene. Petrogradski plemenitaški konvent sklenil je prositi, da bi senat potrjeval bojarske maršale, ne pa generalni gubernatorji.

Da se snide tako imenovani vrhovni svet za zatiranje revolucionarnega gibanja je že sklenjena stvar. Prvo sejo bodo imeli 26. februarja, to je po naše 10. marca, in car bode osebo udeleževal se posvetovanj. Člani tega sveta bodo med drugimi zandermerijski šef Orševskij, načelnik carske Ochrane, Čerevin, šef državne policije Pleve, minister notranjih zadev, grof Tolstoj, minister pravosodja, Nabokov, minister narodne prosvete, Deljanov, Višji prokurator svete sinode Pobedonošev.

Pruski listi začeli so zopet napadati asilno pravo v Švici. Morda ti listi delajo to zato, da se prikupijo Rusiji, kajti mnogo ruskih političnih zločincev živi v Švici, ali pa jih socijalni demokrati, ki so jo potegnili iz Nemčije, še vedno vznemirujejo. Dobro odgovarja na take napade „Neue Zürcher Zeitung“, da v Švici puščajo ljudem svobodo govora, ne da bi sedel zraven kak policijski komisar, ki bi razpustil zborovanje, kakor hitro bi se začelo odkritosrčno govoriti. Ti odkritosrčni govori pa potem preidejo v časopise. Vnanji politiki morali bi hvaležni biti, da iz teh javnih izjav marsikaj izvedo, kar se jim na njih lastnih tleh odteza, naj še tako vohajo in zasledujejo. Ako se zahteva, da se izroči kak hudodelec, tedaj preišče zvezno sodišče stvar z ozirom na pogodbe, ki ne dopuščajo izročitve političnih zločincev. Drugače je, kadar gre koga prognati. To pa sklene zvezni svet sam, ne da bi poslušal od zvunaj kakih ukazov, ako je le k temu dovolj povoda.

Francoska vlada misli se odločno upreti, da bi se letos povišale učiteljske plače. Finančni minister Firard bode zbornici predložil eksposé o finančnem položaju in skušal dokazati, da ni moč dovoliti nikakih novih stroškov. Ferry bode pa, če bode treba, stavil kabinetno vprašanje. — Kakor je Fricou izjavil se proti Tempsovem poročevalcu stoji francoske zadeve v Kitaji jako dobro, Coubet bi že bil lahko vzel Bac-Ninh pa ni hotel sovražniku zapreti ovratnega pota. Kitajci imajo neki samo 15000 dobrih vojakov, vsi drugi bi se ne mogli ustavljati sovražniku. Bac-Ninh se bode udal, kakor se je Sontay. V Tonkingu je prebivalstvo samo ponudilo 14000 mož Francozom. Uprava se pa ne bo dala uravnati brez podpore domačincev; kajti treba je varovati finančne sile dežele, ki je po vojski jako obožala.

V angleške spodnje zbornice je pri ad-resnej debati, Stanhope opozoril zbornico na to, da je Rusija si prisvojila Merv, kar ne more zboljšati razmer med Rusijo in Anglijo. Na to je odgovoril

Sir Dilke, da on ne more nič povedati o kakaj skrivnej pogodbi med Rusijo in Perzijo. Kar se pa tiče ruske akcije v Mervu sedaj vlada ne more nič gotovega povedati, ker mora še dobiti pojasnila iz Petrograda. Sicer pa on misli, da v tem oziru ne bode mej opozicijo in vlada nobenega razločka v načelih, katera imajo voditi angleško akcijo v tem oziru. Anglija pa ne more ravnodušna ostati proti temu, kar se godi v Afganistanu. Vladna politika je vedno gledala na to, da bode Afganistan kot angleška prednja straža vedno silen in nezavisen. In Anglija je v tem imela uspeh. Sedanji emir je silnejši, kakor kateri koli njegovih prednikov, on je pa tudi prijatelj Anglije. Anglija je na željo prebivalstva prevzela vladu v Quetta-u in se tako utrdila na zapadni indijski meji.

Kakor poročajo novejši vesti, se je udal Torkar ustajnikom, in sicer ne zaradi pomanjkanja živeža, ampak ker se je jeden del egiptovske garnizije uprl in potegnil z ustaši. Sedaj angleškemu generalu Grahamu ne bode treba hoditi iz Suakima, kar je nameraval včeraj, da reši Torkar.

Dopisi.

Iz Zagreba 24. februarja. [Izv. dop.] Naš novi ban prišel je akcijo z imenovanjem septemvira Dana Stankovića predstojnikom kr. vladnega oddela za notranje poslove, a svetnika Aloiza Kleina upraviteljem kr. vladnega oddela za pravosodje. Službene „Narodne Novine“ že glorijo pojo tako Stankoviću kakor Kleinu, nego to nema nobene vrednosti, ker bi ravno tako glorijo popevale Žuviću in Miškotoviću, ko bi kateri te dvojice prišel do vlade.

Dana Stanković je domač človek in sicer grško-iztočnega veroizpovedanja in njegovo imenovanje je koncesija saborskemu srbskemu klubu. Sicer je Stanković pošten mož in čist značaj tudi spreten in duhovit (najboljši stola ravnatelj v Zagrebu, zaradi česar ga naročito zagrebški kanoniki visoko cenijo), samo ima to pogrško, on je počasen delavec in brez vsake energije.

Klein je krščen žid, kakor se pripoveduje, in spada med tiste činovnike, katere je morala naša vlada prevzeti iz razvojničene Krajine in katere bo morala hrvatska zemlja hraniti in vzdrževati do njihove smrti. Ti ljudje so bili stranom administrativni častniki, stranom sodbeni (avditori) in so ponajveč Čehi pa tudi Nemci, ter hrvatskega jezika ni nobeden popolnem zmožen. Navajeni nemščine, se nikakor ne morejo pohrvatiti, in bodo ostali še mnogo let križ za hrvatsko deželo, ker Nemec ostane Nemec, a kar je Čehov, so večinoma taki, ki so svojo česko narodnost že davnej zgubili, a hrvatske narodnosti si nečejo prilastiti, ter so potem še hujši nego pravi Nemci.

Če vzame človek Deželićev koledar v roke in čita imena najvišjih činovnikov, najde med temi imeni množino takih le: Bayer, Klein, Göttlicher, Stengl, Schreiber, Werner, Strauss, Butterweck, Hofstätter, Löwenthal, Hauer itd., ali pa Boruvka, Zaviška, Rižacek, Lunaček, Hraby, Peharck, Bertal, Krassa, Kostjal, Stepnička, Wawruška, Lucerna itd.

Dolgo časa bo treba, predno se bodo Hrvati tih imen znebili, ali pa, dok se bodo hrvatska uha priučila tih imen.

Kakor Osečka „Drau“ doznaje, namerava ban grof Khuen hrvatskim magnatom administrativne

službe deliti; če se bo to uresničilo, potem bode hrvatska uprava skoro tako dobra, kakor je magjarska. Grofov in baronov imamo dosti na Hrvatskem, še več kakor vi na Kranjskem, a sicer bodo nekateri grofi, ki zdaj diurnirajo, jako veseli, ako dobodo boljše mesto na račun svojega plemstva.

Iz Materije 22. febr. [Izv. dop.] Oglasil se je zopet dopisnik iz Materijske občine v št. 15 „Edinosti“ in res, kot „mož-beseda“ svoje nakopičeno gradivo razlil, svetu na občudovanje. Ampak pri tem opraviu zagazil je tako nizko, da mu ne moremo in nečemo slediti. Obramba proti napadom take vrste in take surovosti duha je — zaničevanje.

Čudimo se le, da, kakor dopisnik „Edinosti“ trdi, bližnji naši „narodni voditelji“ v Trstu so na razpolaganje takemu razposajenemu dopisniku in karakteristično je tudi, da sme slednji ponášati se s tem, da „narodni voditelji“ v Trstu ne sprejemajo naše obrambe; ako leti mislé, da poljubujemo roko, katera nas žali, tedaj so kratkovidni in to utegne njihovemu uplivu pri pametnih in poštenih ljudeh močno škodovati.

Uredništvu „Slovenskega Naroda“ so pa znane tukajšnje razmere že od časov, ko „Edinosti“ matador še ni bil opasan z „uma svitlim mečem“ (!?) in ravno zato dalo je prostora dostojni obrambi; a znano nam je, da za strastno osobno polemiko, ker je pogubonosna narodni stvari, — nema prostora. Slovani v tužnej Istri pričakujejo rešitve na drugi način in od drugih oseb, nego od strastnega dopisnika „Edinosti“ — bodi si on tudi pod zaščito „narodnih voditeljev v Trstu“. Ni ga še bilo onega dopisnika na svetu, ko so od njega napadane „narodne kukavice“ že stale na braniku naše narodnosti ter ni njegova zasluga, niti zasluga „narodnih voditeljev v Trstu“, da narodni naši nasprotniki naš okraj štejejo izgubljenim za njih nakane — in tudi to je uredništvu „Slov. Naroda“ znano, zato pa dandanašnji molimo: Bog nas reši naših „prijateljev“, neprijateljev se bomo že sami obranili.

Dopisniku „Edinosti“ še par besedij pred slovesom: „Zakotni pisac“ v Materiji v „velikej hiši“ je pisal in bode še pisal prav v svoji hiši, kakor mu vest, pamet in srce velevala; obogatel še ni pri tem; ljudje pa govorijo, da ona velika hiša je mati družih mlajših, okolo nje stojećih hiš. Ta zakotni pisac sicer raje prime za plug nego za pero; toda za dopisniku „Edinosti“ posvetiti tja, kjer ga „željo“ mu ne bode žal peresa namočiti.

Zupančič.

Domače stvari.

— (K volitvam v trgovsko in obrtno zbornico.) Prijatelj našemu listu, bivajoč na deželi, poslal nam je nemškutar ko, njemu iz Ljubljane doposlano vabilo, v katerem se kot kandidatje priporočajo: Bürger Leopold, Kordin Josip, Mayer Emerich C., Treun Mathäus in Zenari Josef. Omenjeni rodoljub je temu vabilu dostavil: „Čudimo se predrznosti nemškutarjev, da se upajo naše narodne moke nadlegovati s svojim talmi-zlatom, ki je pri nas prišlo ob vso veljavo. Čudimo se, da se taki moke drznejo usiljevati se pri volitvah, moke, o

— Že mora tako biti, knez. Pa usedi se in poslušaj dalje, drugi pot je Ivan Vasiljevič, ko se je napil (oh, gnjusno je to misliti), začel s svojimi ljubimci našemljen plesati. Navzoč je bil tudi bojar knez Mihael Repnin. Ta je zaplakal od bridkosti. Car je ukazal tudi njemu nadeti masko.

— Ne, — rekel je on, — jaz nečem onečastiti bojarskega stanu, in razteptal je masko z nogami. Pet dnij pozneje ubili so ga na carsko povelje v cerkvi.

— Bojar! To je božja kazen!

— Naj se zgodi nad nami njegova sveta volja, knez. Pa poslušaj dalje: Kaznim ni bilo konca. Slednji dan tekla je kri na morišči, v ječah in v samostanih. Ni ga bilo dne, da ne bi bili lovili bojarskih hlapcev in vodili jih v ječe. Mnogi so se spoznali krive in dolžili so bojarje. Te pa, ki neso hoteli pogubiti svoje duše in so zagovarjali bojarje, so usmrtili. Mnogo jih je trpelo zaradi pravice, mnogo jih je prejelo mučeniški venec, Nikita Romanovič! Včasih pa car pride k sebi, kesa se in moli, ter nazivlje sam sebe ubijalca in krvoloka. Pošilja darove raznim samostanom in ukazuje brati maše za pomorjene. Kesal se je Ivan Vasiljevič, pa ne dolgo, in kaj se je izmislil? Poslušaj, knez, Ko sem se prebudil neko jutro, vidim veliko zmešnjavo.

Ulice so bile polne ljudij, ta je tekkel v Kremelj, oni iz Kremlja. Vsi so govorili: „Car gre, pa ne vemo kam!“ Mene je kar mraz preletel! Oblekel sem se in usel na konja; z vseh strani hiteli so bojarji v Kremelj, ta na konji, oni peš, kakor priprost človek, nikdo ni več mislil na svojo čast! Ko smo prišli do Iverskih vrat, vidimo, da se odpravljajo vojaki in narod se jim umika. Za vojaki pomikale so se sani, na njih sedel je car s carico in s carjevičem. Za carskimi sanmi peljalo se je več sanij, a na njih je bilo vse carsko premoženje, blagajnice, carska oprava, dvorniki, uradniki, vojaki in ljudje vseh vrst, — vsi so šli iz Kremlja. Mi smo hoteli k carskim sanem, pa nas neso pustili vojaki, govorili so: prepovedal je car! Pomikal se je vlak ob reki Moskvi in odrinil iz mesta.

Mi smo se vrnili v hiše, in dolgo smo čakali, ali se ne premisli car, ali se ne vrne? Pride nedelja, prišlo je najvišje pismo; pisal nam je car, da od velike žalosti v srci ne more več trpeti naših izdajskih nakan, zapustil bode svoje carstvo in šel kamor si bodi! Ko je prišla ta vest, začelo se je plakanje v Moskvi: zapustil naš je ljubi car! Kdo bo sedaj gospodaril nad nami!

Ne more se tajiti, da je bil strašen Ivan Vasiljevič, pa postavil ga nam je Bog sam za vladarja,

in po božjej volji kaznoval nas je. Zbrali smo se in sklenili smo iti za carjem, prositi ga odpuščenja in plakati. Zvedeli smo, da se je ustavil car v Aleksandrovej slobodi, ta sloboda je kakih deset vrst od tod. Ko smo odmolili k Bogu, odpotovali smo. Ko smo od daleč zagledali slobodo, obstali smo, in zopet smo se priporočili Bogu; bali se nismo, da bi nas pomorili, a da bi car nas ne pustil pred oči. Pa nič takega se ni zgodilo. Ko smo prišli k njemu, verjami mi, knez, da nismo več poznali Ivana Vasiljeviča! Ta obraz ni bil več podoben njegovemu; lasje in brada so mu skoraj čisto izpali. Kaj se je zgodilo z njim, bil je podoben carju, in tudi ne! Govoril je dolgo z nami; očital nam je strašna izdajstva! našteval nam je krivde, ki jih storili nismo, nazadnje je rekel, da na gorečo prošnjo pobožnih škofov in duhovnikov zopet prevzame vladarstvo, pa ne brez pogojev,

— In kake pogoje je stavil? — vprašal je Serebrjani.

— Zdaj vidiš, knez; minuli so trije tedni, prišel je Ivan Vasiljevič v Moskvo. Navstalo je veliko veselje; tako veselje, da še pri Kristusovem ustajenju ni tacega. Poklical je nas in duhovenstvo na posvetovanje. Ko smo se zbrali, objavil nam je, da vsprejme vladarstvo samo pod tem pogojem, da bo

katerih drugoga ne znamo, nego da slovenski kruh jedo, proti Slovincem rujejo in od slovenskih žuljev bogaté." Mož je v svojej svetej jezi prav pošteno govoril in prav vesel bi bili, da imamo v Ljubljani samo tako zavedne in odločne volilce.

— (Umrli) je preteklo soboto 23. t. m. v Celji g. Mihael Kmetič, bivši župan v Rudolfovem. Pred tednom dnij stoprav poročil se je z udovo gospo Valenčakovo, veleposestnico v Celji. Pokojnik bil je stotnik v pokoji. Rodom Belokranjec, dovršil je gimnazijo v Rudolfovem. Vsekdar, celo v aktivnem vojaškem stanu, kazal se je odločnega narodnjaka, bil pri vseh izredno priljubljen, in v obče mož v besede polnem pomenu. Kakor bode njegovim somoščanom in bližnjim znancem žal, da so tako rano izgubili tako izvrstnega in krepkega možaka, tako tudi mi izražamo svojo žalost, da nam je smrt vzela tako vrlega sotrudnika na narodnem polji. Eila mu zemljica lahka!

— („Škrata“) izšla je danes četrta številka.

— (Veteranski ples) vrgel je društvene bolnišneje blaginici 140 gld. čistega dohodka. K temu lepemu vspehu pripomogli so znatni darovi gg. dostojanstvenikov posebno g. deželnega glavarja grofa Thurna, v znesku 20 gld., predsednika hranilnice kranjske g. Dreota z 20 gld. i. dr.

— (Pod Golovcem) so preteklo soboto redarstveniki mestni preiskavali več hiš in našli, da so si tamošnji prebivalci prilastili več mladih drevesec, katera je lastnik graščine Rakovnik g. Tomek z mnogim trudom in z obilnimi troški zasadil, da bi jedenkrat zarastle neprijetne goličave in rudeče maroge našega Golovca. Dobro je in umestno, da magistrat Ljubljanski strogo postopa v tej zadevi, sicer so vsi naporji za pogozdenje Golovca zaman, in ostal bode, kakor ga je krstil narod, v istini Golovec. — Nekaj let sem prepovedan je tudi jako priljubljeni „sport“, drkati po snegu z Golovca navzdol, pri katerem početji se uničujejo mladi gozdni nasadi, a prepoved se kaj lahko pozabi in prekorači. A sedaj se bode tudi v tej zadevi strožje pazilo, in kdor bode nasproti ravnal, bode ostro kaznovan. Z veseljem pozdravljamo te naredbe magistrata Ljubljanskega, katere so tem potrebnejše, ker prebivalstvo nema še toliko razuma, da bi samo čuvalo te nasade in spoštovalo tujo lastnino.

— (Društvo zdravnikov na Kranjskem) zborovalo je 21. t. m. Navzočnih bilo je 14 udov in 2 gosta. Ko se prečita in odobri zapisnik zadnje seje, naznani predsednik dr. Schiffer pristop umirovljenega c. kr. nadštabnega zdravnika dra. Bock-a in poziv visoke c. kr. deželne vlade, da se letos otvori v Londonu higijenska razstava, ako se hoče udeležiti tudi društvo. Primarij dr. Dornig podeli knjižnici separati iztisk „o gumažni bolezni trepalnic“. Prof. dr. Valenta poroča, da zboruje društvo avstrijskih zdravnikov letos v Brnu in da je odbor sklenil v zadevi zdravnikovih zbornic sledečo resolucijo po poslancu Lenz-u v državnem zboru objaviti: „Visoka vlada naj kakor hitro je mogoče predloži načrt zakona „zdravniških komor“ enquet-i, v katerej so zastopana vsa avstrijska društva zdravnikov, in na podlagi posvetovanja z zastopniki stavi predlog.“ Slednjič opominja dr. Valenta, da je skrajni

smel po svojej volji kaznovati svoje sovražnike in izdajalce, jemati jim premoženje in življenje, da ga ne bodo niti metropolit, a niti kake druge gospodske nadlegovale s prošnjami za pomiloščenje. Izbral si bodem, rekel je on zanesljivo stražo, in odbral si v svoje zasebno premoženje nekatera sela, mesta in predmestja in v Moskvi samej nekatero ulice. In te ulice, mesta in to stražo imenovat bodem opričino, vse drugo pa zemščino. A bojarji, metropolit in gospodske ne smejo zahajati v to moje zasebno posestvo. Le s tem pogojem vzamem zopet vladanje v svoje roke! Od tistega dne začel je nabirati nove ljudi, pa le take, kateri neso plemenitega rodu, in ti so prisegli, da ne bodo jeli kruha in soli z bojarji. Oddal jim je vse hiše in premoženje, katero si je bil odločil za svojo domačo last, a stare lastnike pregnal je iz opričine, kakor živino. V istini, Nikita Romanovič, videl sem svojimi očmi, pa nesem mogel verjeti! In zdaj se prehajajo po vsej svetej Rusiji strašni, krvoželjni opričniški polki z metlami in pasjimi glavami; pa v istini ne pometajo izdaje, a rusko čast, ne grizejo carjevih sovražnikov, a verne sluge njegove, za nje ni nobenega sodišča, nobene odgovornosti.

(Dalje prih.)

čas pristopiti k društvu „penzijski zavod avstrijskih zdravnikov.“ Potem se preide k dnevnemu redu. Predsednik g. dr. Schiffer stavi predlog, naj se podeli ustanova Löschner-a 4 proslcem, in sicer po 60, 50, 38, in 20 gold., kateri se jednoglasno vsprejme, kakor tudi predlog, naj se pomnoži ustanova za 500 gld. Na to sejo prestavljeni predlog dr. Vošnjaka, da se svota društvenega kapitala odda ustanovi Löschnera in dr. Kaplerja, da se kupi strokovnjaška knjiga, ostaneta v manjšini. Po tej debati, katere so se udeležili sosebno ddr. Keesbacher, Kapler, Dornig in Valenta, se vsprejme slednjič nasvet dr. Dorniga, naj se skrbi v prvej vrsti, da se ohranijo društvu časopisi in knjige, katere ima sedaj, ker v tem oziru je mnogo „faules im Staate Dänemark“. Potem sledi predavanje. 1. Dr. V. Gregorič, asistent porodišne klinike kaže dva jako interesantna in redka spaka (Missgeburten), tako zvane Sirene (vulgo „morske frajlice“), pri katerih sta obe nogi zrasčeni, pri enem do dveh tretjin, pri drugem pa celo do prstov, tako da so podobne konečnim ribjim plavutam. Oba sta brez spola. To jako zanimivo predavanje, bo v kratkem objavljeno. 2. C. kr. okrajni zdravnik dr. Kapler imel je predavanje „alkohol za živež“. Predavanje prof. dr. Valente se preloži na prihodnjo sejo.

Dr. — i —.

— (S Štajerskega) se nam piše: Na Slovenskem se pri mnogih c. kr. poštnih postajah izključljivo le nemške tiskovine dobivajo. Naši gg. poslanci naj torej prilično budgetne debate g. trgovinskega ministra radi tega interpelujejo in zahtevajo, da naj se poštним vodstvom strogo zaukaže, da se nemajo pri razpošiljanji poštних tiskovin na posamične zahteve nemškutarskih poštних uradnikov celo nič ozirati, marveč na vse dvojezične pokrajine razpošiljati jedino le dvojezične tiskovine.

— (K predlaganej prenapredbi odvetniškega reda.) Zopet od druge strani se nam piše: „V časopisih Pražkih čitamo, da so voditelji pravnikov na českem vseučilišču v Pragi, kakor je bil justičnega ministra predlog za prenapredbo §§. 2 in 7 v odvetniškem redu objavljen, se posvetovali ter sklenili, s peticijo obrniti se do državnega zbora, da naj bi se juristom na otežkočila njih bodočnost na tak način. To peticijo se ima izročiti klubu českih državnih poslancev, ter priporočiti v podpiranje. Ob enem se bode poskušalo, tudi drugih vseučilišč v Cislitaviji pravnike opozoriti v tem smislu. — Pričakovati je bilo tacihih odporov v mladih pravniških krogih proti takim prenapredbam odvetniškega reda! Že po sedanjem zakonu preteče cela večnost, predno se odvetniški kandidat sme postaviti na lastne noge, a odslej ima se tej sedemletnej učenosti pridejati še osmo leto odvetniške prakse! In kar je najhujše, sodna praksa, sodna tlaka, ki se jo je dosihdob opravljalo jedno leto, kadar si bodi pred odvetniško samostojnostjo, le-ta bode odslej dolga dve celi leti, in ti dve leti bode „ob zraku in vodi“ dostati takoj po dovršenih študijah! Lepa bodočnost obeta advokaturskim kandidatom in marsikedo bode dal slovo željam po odvetniškem kruhu, — to se bode res doseglo s takimi prenapredbami! Ali kuriozum bo že to, da odvetniški kandidat celih sedem let po dovršenej osmeji šoli do nobenega stanovskega zaslužka prišel ne bo, ker mu to zakon prepoveduje! Po tem takem ostanejo duri v odvetniški raj odslej naprej odprte samo bogatinom, ker izpremembe so konečno, to umejo advokate sami, take, da jih manj imoviti prenašati ne morejo. Umevno je tedaj gibanje mej slušatelji prava zbog nakanjenih izprememb. Kako se bode državna zbornica vedla nasproti dr. Pražakovemu predlogu, radovedni smo tudi mi. Gotovo je, da razlogi, ki jih navaja vladna predloga, izdelana osobito na podlagi poročil odvetniške kamore niže-avstrijske, da ti razlogi, ki jih je pač uvaževati za Nižje-Avstrijsko, ne bodo vsi merodajni mogli biti tudi za poslance drugih dežel! Zlasti poslanci, izbrani od slovenskega naroda, bodo pomislili, da so sinovi tega naroda ubožni, in da jim ne gre zapirati potov do stanja nezavisnega, katero je nam v naših razmerah toli važno in potrebno! Slovencev se itak ne oglašajo veliko za stan odvetniški, ker že po sedanjem, veljavnem odvetniškem redu je jako težko zmagovati gmotne zapreke in trud, predno se pride do zaželenega konca. Posihmal, če bi se odobril nakanjeni zakon, bode odvetnikov domačinov še manj, odvisnih Slovencev več. Slovenski državni poslanci bodo torej imeli preudariti marsikatero stran naših razmer,

predno se odločijo za zakon — nižjeavstrijskih odvetnikov, katerim je pač „numerus clausus“ želja vseh želj, kateri ves svet presoja samo s svojega tesnega Dunajskega stališča. Priporoča se našim poslancem, da pazno prečitajo zadnjo številko „Südsteirische Post“, v katerej g. dr. J. S. poznat kot izvrsten odvetnik, jako odločno pobija nameravani zakon.

— (Ukraden konj z vozom.) V jednej zadnjih številkih smo povedali da je konj z vozom preminul, danes pa priobčimo podrobnosti te dogodbe. Mladi fant ki je prišel iz Hrušice v Ljubljano, pustil je konja in voz na cesti, sam pa šel na frakelj „ta kratkega“. Mej tem sta se pa dva druga pobalina iz Hrušice pod Ljubljano, dva brata, stareji 12 let, mlajši komaj 6 let star polastila konja in voza ter vozarila po mestu. Pridruži se njima še 12 letni Ljubljanski potepin, ki je potem vodstvo ekspedicije prevzel. Namenili so jo proti Trstu, ali pri mitnici je bilo treba mitnino plačati, katere pa nobeden imel ni. Torej so obrnili in vozarili mimo Kolizeja na Celovško cesto, in po tej cesti naprej do blizu Idrije, od koder so jih pretečeni petek vse skupaj nazaj prignali. Konju se je hudo godila na tem potu, kajti do smrti prestradanega izročili so ga gospodinji. Fantičev dva sta prišla pred sodnijo, najmlajši pa je še premlad. Fant iz Hrušice je bister dečko, prijaznega pogleda in zgovoren, Ljubljanski potepin pa pravi prototip prihodnjega hudodelnika. Nič manj prestradani kakor konj, so bili tudi dečki, ki so bili tako razcapani, da se je čuditi, da jih ni bilo vseh konec pretečene mrzle dni. Ona dva, ki ste prišla pred sodnijo, bila sta kar vesela, ko sta bila obsojena v gorki zapor, in veselja so se jima lesketale oči, ko sta videla, da je stražnik in ključar za vsacega vzel tudi hlebec kruha seboj. Namenjeni so bili sprideni fantiči v Trst, pogajali so se na potu že s Cigani, a za 80 gld. neso hoteli dati voza in konja, kupčija se je razdrila in tako so jih žandarji dobili v roko. Kaj bode z tako mladostjo?

— („Narodni list“) Zadarski z dne 23. t. m. ima dopis iz Hercegovine, v katerem se zanikava vest poluslužbenih novin, da bi se begunci iz Črne gore vračali. To so samo brumne želje in do pravega miru je še daleč. V karakteristiko tamošnjih razmer samo jeden slučaj. V nedeljo 10. dan t. m. prišlo je 60 ljudi Kovačevičeve kompanije v selo Dulić in odgnalo seboj 200 ovac.

— (V Boki Kotorski) prodajajo se zdaj kar cele vasi na javnej dražbi tako rekoč zastonj. Večina prebivalstva pobegnili je za ustanka na črnogorsko zemljo. Tjakaj ubežali so najprej možiki, za njim pa ženske in deca. Ti ubežniki so z davki na dolgu, ker itak žive le ob milosti črnogorskega kneza. Zaradi teh zaostankov je erar dal zemljišča na boben. Uradni list dalmatinski priobčuje cele vrste tacihih dražeb. — Na ta način utegnili bi se zamenjati prebivalstvo, na mesto hudih Pastrovičev in drugih, nastopili bi novi naseljenci. V istini došli se oglasi iz Švabske in iz Italije. Švabi so že odpovedali, ker se jim je odsvetovalo in jim priporočalo, naj gredo rajši v Bosno in Hercegovino. Tedaj ostanejo kot kandidati za te skalnate kraje samo še Italijani. Naj pride, komur drago, to stoji, da treba mnogo poguma, naseliti se v krajih, katere so Bokezi ostavili.

— (Razpisano je mesto) okrajnega rano-celnika s sedežem v Novi vasi, občina Bloke, okraj Lož. Letna nagrada 500 gld. Prošje do konca marca t. l. na c. kr. okrajno glavarstvo v Logatci.

Razne vesti.

* (Olomuška nadškofija) ima vsega vkupe 1,690.751 duš, mej temi 1,616.593 katoličanov, 48.858 protestantov, 28.300 židov. Od te vsote biva v Avstriji 1,557.542, na Pruskem 133.209 duš. Število duhovnikov je 1198.

* (Na Cetinji) bode prostovoljno gledališko društvo Cetinjske Čitalnice predstavljalo — „Maksima Črnojevića“, znano zaloigro Laza Kostića. „Balkanska carica“ jih je navdušila k nadaljevanju predstav.

Tujci:

dne 24. februvarja.

Pri Slonu: Nastopil z Dunaja. — Rossi iz Trsta. — Sajovic iz Gradca. — Müller iz Trsta. — Hetzel iz Sagrađe. — Adelberg iz Plzna. — König iz Steinschönaua. — Fink z Dunaja.

Pri Malič: Ferry z Dunaja. — Pichler iz Budimpešte. — Pressburger z Dunaja. — Hauf iz Kočevja. — Prokurator z Dunaja.

Loterijske srečke 23. februvarja.

Na Dunaji: 90, 64, 12, 57, 6.
V Gradci: 47, 24, 8, 76, 53.

Tržne cene v Ljubljani

dné 23. februvarja t. l.

	gld.	kr.
Pšenica, hektoliter	8	12
Rež,	6	1
Ječmen	5	20
Oves,	3	25
Ajda,	5	53
Proso,	5	71
Koruz,	5	53
Leča,	9	—
Grah,	9	—
Fižol	10	—
Krompir, 100 kilogramov	3	30
Maslo, kilogram	—	94
Mast,	—	86
Speh frišen	—	64
„ poven,	—	74
Surovo maslo,	—	85
Jajca, jedno	—	2
Mleko, liter	—	8
Goveje meso, kilogram	—	62
Teleče	—	64
Svinjsko	—	62
Koštunovo	—	40
Kokoš	—	60
Golob	—	18
Seno, 100 kilogramov	2	23
Slama,	2	5
Drva, trda, 4 kv. metre	7	—
„ mehka,	4	50

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
23. febr.	7. zjutraj	736.43 mm.	— 3.4° C	sl. svz.	jas.	0.00 mm.
	2. pop.	734.89 mm.	+ 7.7° C	z. szs.	jas.	—
	9. zvečer	734.49 mm.	+ 5.8° C	z. szh.	obl.	snega.
24. febr.	7. zjutraj	734.54 mm.	+ 6.4° C	sl. zah.	obl.	7.70 mm.
	2. pop.	734.21 mm.	+ 10.8° C	sl. zah.	obl.	—
	9. zvečer	733.28 mm.	+ 6.4° C	sl. zah.	dež.	dežja.

Srednja temperatura obeh dnij je znašala + 3.4° in + 7.9°, oziroma za 3.5° in 8.2° nad normalom.

Dunajska borza

dné 25. februvarja t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	79 gld.	60 kr.
Srebrna renta	80	65
Zlata renta	101	30
5% marcna renta	95	10
Akcije narodne banke	845	—
Kreditne akcije	306	25
London	121	45
Srebro	—	—
Napol.	9	60 1/2
C. kr. cekini	5	71
Nemške marke	59	25
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	123
Državne srečke iz l. 1864	100 gld.	172
4% avstr. zlata renta, davka prosta	101	45
Ogrska zlata renta 6%	121	75
„ „ 4%	90	30
„ „ 5%	87	85
5% štajerske zemljišč. od rez. oblig.	104	—

Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	117 gld.	35 kr.
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2%	zlati zast. listi	120	40
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice		106	60
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice		105	20
Kreditne srečke	100 gld.	173	25

Hiša

v sredi St. Jarneja, na trgu in pri veliki cesti tik potoka, z gospodarskimi poslopji vred, v popolnem dobrem stanu, ter pripravna za vsakovrstno podjetje, sedaj se nahaja v njej prodajalnica, **proda** se iz proste roke po jako ugodni ceni. — Kdor želi to hišo kupiti, zve ceno in pogoje pri g. M. P., h. št. 14 v St. Jarneji. (123—1)

Na pljučah bolnim,

jetičnim i. t. d. priporoča se brezplačno izrsten lek.

Na vprašanja odgovarja radovoljno (780—11)

Teodor Rössner v Lipskem.

5000 1 (788—18)

ostankov sukna

(po 3—4 metre), v vseh barvah, za polno možko obleko, pošilja po poštnem povzetju, ostank po 5 gl.

L. Storch v Brnu.

Ako bi se blago ne dopadalo, se more zamenjati.

Berolin. ● **IVAN HOFF, c. kr. dvorni fabrikant sladnih preparatov na Dunaji.** ● St. Peterburg.

Ivana Hoffa

Zdravilno pivo iz sladnega izlečka.

Proti občnemu oslavljenju, bolečinam v prsih in želodcu, sušici, redkejši krvi in nerednim opraviлом spodnjetelesnih organov, izkušeno krepilo za okrevajoče po vsakej bolezni. Cena steklenici 56 kr.

Zasluzni diplom mejnarodne zdravstvene razstave v Londonu 1881. leta za medicinske tvarine in aparate v pospeševanje zdravja.

Podpisi:

Nj. veličastvo kraljica Viktorija angleška. — Nj. kr. visokost vojvoda Edinburški. — Spencer, predsednik razstave. — John Eric Erichsen, načelnik odbora. — Mark. H. Judge, tajnik.

Ivan Hoffa

Koncentrirani sladni izleček.

Za bolne na prsih in pljučah, zastarel kašelj, katere, bolezni v grlu. — Sigurnega uspeha in zelo prijetno za uživati. — V flaconih po 1 gld. 12 kr. in po 70 kr.

Ivana Hoffa

Bonboni iz sladnega izlečka za prsi.

Proti kašlju, hripavosti, zasliženju nepresegljivo. Zaradi mnogoterih posnemanj naj se pazi na višnjeve ovitek in varstveno znamko pristnih sladnih bonbonov (slika izumitelja). V višnjevih zavitkih po 60, 30, 15 in 10 kr.

Proti kašlju, hripavosti, bolečinam v prsih in želodcu, oslavljenju, sušici, slabej prebavljivosti, najuspešnejše krepilno sredstvo za okrevajoče po vsakej bolezni.

58 krat odlikovano. Ustanovljeno 1847.

Izumitelju in jedinemu izdelovalatelju pristnih preparatov iz sladnega izlečka, gospodu

IVANU HOFF-u, c. kr. dvornemu založniku, c. kr. svétniku,

dvornemu založniku skoro vseh evropskih suverénov, Dunaj I., Tovarniška zaloga: Graben, Bräunerstrasse 8., tovarna: Grabenhof, Bräunerstrasse 2.

Priznavanja in naročila visocih in najvišjih oseb leta 1882.: Cesarski visokosti nadvojvoda Karol Ljudovik, nadvojvoda Friedrich, kr. visokost princ Wales-ki, princesa de Ligne, vojvodinja Oldenburška, princesa Reuss, gč. pl. Ferenczy, čitateljica Nj. veličanstva naše presvetle cesarice, angleška bonne (varuhinja) Nj. cesarske visokosti princeze Marije Valerie, obitelj Metternich, Clam-Gallas, Karacsanyi, Batthyanyi, Rommer, nj. vziš. fem. Filipović, grof Wurmbbrand itd. itd. — Priporočano po zdravniških prvakih, profesorjih dr. Bamberger, Schrötter, Schnitzler, Granichstätten in mnogo drugih Dunajskih.

Pet najnovjših poročil in zahval za ozdravljenje meseca septembra 1883. z Dunaja in z dežele.

Stotisočeri, ki so že nad vsem obupali, bili so rešeni po Ivan Hoffovih sladnih preparatih (zdravilno pivo iz sladnega izlečka), da so zadobili nazaj ljubo zdravje ter se ga še zdaj veselje. (Samolastno izrečene besede, zdravljenih.)

Vaše blagorodje!

Celo leto sem trpel na mučnem **želodčnem kataru** in **kašlju**; zaman so bili vsi leki, dokler nisem rabil Vaših izvrstnih Ivan Hoffovih sladnih preparatov. Čez nekaj mese ev izostane kašelj, tek se vrne, in moje zdravje je bilo po Vašem Ivan Hoffovem zdravilnem pivu iz sladnih izlečkov popolnem popravljeno. Vzprijmite mojo iskreno zahvalo. Ob jednem priložim zahvalo v ogerskem jeziku, razglasite jo po širnem svetu.

Mezőkovacsheza.

Dr. Alojzj Nagy, župnik.

Vaše visokorodje!

Prosim Vas, da mi takoj kakor hitro možno pošljete 13 steklenic Vašega Ivan Hoffovega zdravilnega piva iz sladnih izlečkov in dva zavoja sladnih bonbonov po poštnem povzetju. Z veseljem konstatujem, da Vaše fabrikate prav rad rabim, ter da mi ugajajo in koristijo. Z visokim spoštovanjem

St. Andrej pri Beljaku, 5. septembra 1883.

M. pl. Peichl, vodjeva soproga.

Zdravniško priznanje.

Častno mi je Vam naznanjati, da so se Ivan Hoffovi sladni preparati doslej pri vseh mojih bolnikih, kateri so že dolgo trpeli na težkem sopenji, slabem teku in prebavljenju, prav dobro omesili; zatoj Vas vnovič prosim, da pošljete s poštnim povzetjem in naslovom: „G. Ivanu Guschallu v Brnu“ 28 steklenic zdravilnega piva iz sladnih izlečkov in 3 zavoje sladnih bonbonov.

Spoštovanjem

Grottava, 9. septembra 1883. **Dr. Josip Fröde**, prakt. zdravnik.

SVARILO.

Zahtevajo naj se samo prvi pristni Ivan Hoffovi sladni preparati z varstveno znamko, katera je po c. kr. trgovinskem sodišči na Avstrijskem in Ogorskem registrovana (slika izumiteljeva). Nepristnim izdelkom drugih nedostaje zdravilnih sokov zelišč in pravilno izdelovanje Ivan Hoffovih sladnih preparatov ter po izjavah zdravnikov mogó celo škodljivo uplivati na zdravje.

Prvi, pristni, slizo razsnjuóci Ivan Hoffovi sladni bonboni za prsi zaviti so v višnjeve papir. Naj se izrečno le taki zahtevajo.

Ivan Hoffovi bonboni iz sladnega izlečka v višnjevih zavojih po 60, 30, 15 in 10 kr.

(658—20)

Glavno zalogo v Ljubljani ima: **Peter Lassnigg**, trgovec s špecerijami.

Nadalje imajo zalogo: V **Reki**: Nic. Paračić, droguist; v **Gorici**: G. Christofletti; v **Mariboru**: F. P. Holasek, na glavnem trgu; v **Ptuj**: J. Kasimir, lekarnar; v **Celji**: J. Kupferschmidt, lekarnar; v **Kranji**: Fran Dolence, trgovec.

Paris. | London. | Budimpešta. | Gradec. | Hamburg. | Frankobrod na M. | New-York.